

The Schrödinger Equation

معادله‌ی شرودینگر

در اینجا قصد داریم معادله شرودینگر را اثبات کنیم.

از معادله‌ی شرودینگر به عنوان یک معادله‌ی بنیادی برای توصیف خواص موجی الکترون بهره می‌بریم.

۱-۳ معادله‌ی شرودینگر مستقل از زمان 3.1. The Time-Independent Schrödinger Equation

وقتی خواص اطراف الکترون با زمان تغییر نمی‌کند یا در شرایط پایا از معادله شرودینگر مستقل از زمان استفاده می‌کنیم.

در این حالت انرژی پتانسیل یا انرژی پتانسیل سد (potential barrier) V فقط به مکان بستگی دارد و به زمان بستگی ندارد.

بنابراین معادله شرودینگر مستقل از زمان، معادله‌ی یک ارتعاشی (vibration)

$$\hat{H}\psi = E\psi$$

حجم الکترون

به شکل زیر است:

$$\nabla^2 \psi + \frac{2m}{\hbar^2} (E - V)\psi = 0$$

(3.1)

$$p \hat{=} -\hbar \nabla$$

$$\left(\frac{p^2}{2m} + V\right)\psi = E\psi$$

$$\left(\frac{\hbar^2 \nabla^2}{2m} + V\right)\psi = E\psi$$

$$\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 \psi + V\psi = E\psi$$

$$\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 \psi + (E - V)\psi = 0$$

$$\nabla^2 \psi + \frac{2m}{\hbar^2} (E - V)\psi = 0$$

$$\nabla^2 \psi = \frac{\partial^2 \psi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \psi}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 \psi}{\partial z^2}$$

(3.2)

$$E = E_{kin} + V \leftarrow \text{انرژی کل سیستم}$$

(3.3)

$$E \leftarrow \text{انرژی‌های مجاز سیستم}$$

3.1. هرگاه تابع موج را به صورت ψ کوچک نشان دادیم (مانند رابطه 3.1) فقط دارای وابستگی مکانی است. تابع موج وابسته به زمان را به صورت Ψ بزرگ نشان می دهیم:

$$\Psi(x, y, z, t) = \psi(x, y, z) \cdot e^{i\omega t} \quad (3.4)$$

3.2. The Time-Dependent Schrödinger Equation

معادله شرودینگر وابسته به زمان معادله یک موج (wave) است. چرا که از Ψ که به زمان و مکان بستگی دارد مشتق گیری می شود.

دارم:

$$E = h\nu = \hbar\omega, \quad (2.1)$$

از (3.4) رابطه برای ω به دست می آوریم:

$$\frac{\partial \Psi}{\partial t} = \psi i\omega e^{i\omega t} = \Psi i\omega \quad (3.5)$$

$$\omega = -\frac{i}{\Psi} \frac{\partial \Psi}{\partial t} \quad (3.6)$$

$$E = -\frac{\hbar i}{\Psi} \frac{\partial \Psi}{\partial t} \quad (3.7) \quad \leftarrow (2.1)$$

$$\nabla^2 \psi + \frac{2m}{\hbar^2} (E - V) \psi = 0 \times e^{i\omega t} \rightarrow \nabla^2 \Psi + \frac{2m}{\hbar^2} (E - V) \Psi = 0$$

$$E = -\frac{\hbar i}{\Psi} \frac{\partial \Psi}{\partial t}$$

$$\nabla^2 \Psi + \frac{2m}{\hbar^2} \left(-\frac{\hbar i}{\Psi} \frac{\partial \Psi}{\partial t} - V \right) \Psi = 0$$

$$(3.8) \quad \nabla^2 \Psi - \frac{2mV}{\hbar^2} \Psi - \frac{2mi}{\hbar} \frac{\partial \Psi}{\partial t} = 0$$

معادله‌ی شرودینگر وابسته به زمان

می‌توانیم این معادله مکانیک کوانتومی را با جایگزینی کردن در رابطه‌ی

معادل کوانتومی E

کلاسیکی به دست آوریم :

$$E \hat{=} -\hbar i \frac{\partial}{\partial t}$$

(3.9)

$$P \hat{=} -\hbar i \nabla$$

(3.10)

معادل کوانتومی P

از مکانیک کلاسیک داریم :

$$E_{\text{total}} = E_{\text{kin}} + E_{\text{pot}} = \frac{P^2}{2m} + V \quad (3.11)$$

$$-\hbar i \frac{\partial \Psi}{\partial t} = \frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 \Psi + V \Psi \quad (3.12)$$

همان معادله‌ی (3.8) است.

۳-۳: خواص ویژه‌ی مسائل ارتعاشی: (مولفه‌های مهم مربوط به ارتعاشی)

3.3 Special Properties of Vibrational Problems

برای حل معادله‌ی سرودینگر باید ثابت‌هایی را نیز تعیین کنیم، برای این کار از شرایط مرزی (boundary conditions) استفاده می‌کنیم.

$$(e.g., \psi = 0 \text{ at } x = 0)$$

وقتی شرایط مرزی مشخص می‌شود، فقط شکل‌های ارتعاشی خاصی امکان‌پذیر است.

مثال کلاسیکی: شکل طنابی که از یک طرف ثابت شده است و از طرف دیگر ما آن را به ارتعاشی درمی‌آوریم.

مسائلی که با شرایط مرزی حل می‌شوند، مسائل ویژه‌مقداری نامیده می‌شوند (eigenvalue problems).

در اینگونه مسائل مفهومی به نام انرژی‌ها مجاز خواصم است.

$$E = h^2 v^2$$

(3.14)

یعنی در

همه‌ی فرکانس‌ها مجاز نیستند. (فصل بعدی به‌طور مفصل توضیح داده می‌شود)

این مقدار مجاز (allowed values) را ویژه‌مقدار (eigenvalues) می‌نامیم.

هر ψ مربوط به یک ویژه‌مقدار را ویژه‌تابع (eigenfunction) می‌نامیم.

گنجه $\psi\psi^*$ احتمال یافتن الکترون در یک موقعیت است.

$$\int \psi\psi^* dx = \int |\psi|^2 dx = 1 \quad (3.15)$$

اگر ψ شرایط 3.15 را داشته باشد به آن ویژه تابع بهنجاری گوئیم.

اگر ویژه تابعی از معادله شرودینگر به دست آمد و بهنجاری نبود با ضرب ثابت‌های در آن، بهنجاری می‌شود.

